§4 יור אֶת הַמִּדְיָנִים "OPPRESS THE MIDIANITES AND SMITE THEM; FOR THEY ARE OPRESSORS TO YOU, ETC."

The Midrash expounds upon the reason for this command:
אָלָּיִי בּיִּרְיִם הַּם לָּבְּם - God told Moses, "Oppress the Midianites and smite them.

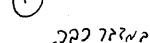
Why? "בּיִבְּיִם הַּם לָּבְּם - For they are oppressors to you."

From here the Sages derived: If someone comes to kill you, anticipate him to kill him first.

The Midrash cites a related teaching:

ו בְּבִּי שָׁמְעוֹן אוֹמֵר: מָנֵּין שֶׁהַמַּחְטִיא אֶת הָאִרֶם יוֹתֵר מְן הַהוֹרְגוּ - R' Shimon says: From where do we know that one who causes a person to sin is worse than one who kills him, שְהַהוֹגְיג הּוֹרְגוּ בְּעוֹלֶם הַבְּא

שְהַהוֹגְיג הּוֹרָגוּ בְּעוֹלֶם הַבָּא – for one who kills, kills him in this world and [the victim] has a portion in the World to Come, וְהַמַּחְטִיא הּוֹרְגוּ בְּעוֹלֶם הָנָּא וֹבְעוֹלֶם הָבָּא him to sin kills him in this world and in the World to Come'

ר' חיים פלטיאל במדבר פרשת פינחס פרק כה פסוק יז
צרור את המדינים. תלמודא דריש מהכא גדול מחטיא האדם יותר מההורגו, <u>ונראה דהא</u>
דהקפיד על המדיינים יותר ממואב משום דמואבים עשו כדי להציל עצמם אבל מדיינים
נתעברו על ריב לא להם.

... הזקוני במדבר פרשת מטות פרק לא פסוק טז בדבר בלעם למסר מעל שהרי מתוך דבריו של כלעם שאמר לא הכיט און ביעקב למדו להחטיאם.

בּרְשָׁעִם ״בְּנְכְלִיהָם״ בַּאָשֶׁר פִּרְשִׁתּן – And the meaning of through their conspiracy is as I have explained previously (above, on 25:1), הַּיְשְׁבָּה הָּאַת הָּרְשָׁה הַּאַב הָּמְּחַשְׁבָּה הַאַב הְּעָב הַּאַר הָּבְּעָב בּרְשִׁה - i.e., that it was the elders of Midian who devised this evil plot, "וְּשִׁב אָל וְּקְנֵי מִדְיִן הָשְׁב מוֹאָב – as [Scripture] stated concerning Moab's reaction to the impending Israelite threat, And Moab said to the elders of Midian (above, 22:4), בּי בְּהָם וְהַעֵּצוּ הְהַחַלָּה הַ הַּאָר הָּהְם בּי בְּהָם וְהַנְעֵצוּ הַהְּחַלֶּה - which indicates that [the Moabites] initially consulted with the elders of [Midian]. וְהַם נְהְנוּ עַצָּה װ לְמוֹאָב – And [the Midianites] gave this

advice to Moab, שְּמִּוְנֶינָה בְּנוֹתָם עְּמָּחֶם, וְיְצְמִידוּ אוֹתָם לְבֵעֵל בְּעוֹר – viz., that their daughters should act promiscuously with [the Israelites], and thereby cause them to become attached to Baalpeor, בְּאָם לֹא נְוְכֶּר שָׁם – in order to lead them astray from God, בְּאָם לֹא נְוְכֶּר שָׁם – even though [this] detail is not mentioned there, in Scripture's account of that episode.9

[Ramban notes that our verse provides further grounds for Midian's culpability:] בת מלכם לונות עפהם – And Scripture adds further that they are liable because they themselves dispatched their king's daughter to [the Israelites] to commit harlotry with "חותם בובי בת נשיא מדנן אחותם And this is the import of the phrase, in the matter of Cozbi, daughter of the leader of Midian, their sister, בי לולי מדעת יועצי המלכות נעשה - for if [this] had not been done with the knowledge and consent of the Midianite royal counsewhat - ״בַבוּדָה בַת מַלַּךְ פָּנִימָה״ בִּמְדָיַן מָה הִבַקָשׁ בַּשְׁטִּים בְּעַרבוֹת מוֹאָב לָבא אַל מְחַנָּה עַם אָחֵר lors. would an "honorable, indoor princess" of Midian be seeking in Shittim, in the plains of Moab, going into the encampment of another nation? די ישראל בערבות מואב בשטים היו – For the Israelites at that time were encamped in the plains of Moab, in Shittim,11 ומאין תבא שם and from where should this Midianite woman come there? אַבַל הַיָּתָה יָפַת אד מאד – It must be, however, that [Cozbi] was of exceedingly beautiful appearance, אותה וקני מדיין – and the elders of Midian dispatched her there, פי אַמרוּ ״בּתאַר אשה יפה רבים "ושְׁוָּחוֹי – for they said among themselves, "By the appearance of a beautiful woman many have been destroyed" (Yevamos 63b, from Ben Sira).

Ramban 22:10

..כלי יקר במדבר פרשת פינחס פרק כה פסוק יז

צרור את המדינים וגו'. ולא צוה לצרור המואבים לפי שנאמר (במדבר כה ^א) ויחל העם לזנות אל בנות מואב, מהו ויחל אלא כך פירושו שישראל היו המתחילין ותובעים את בנות מואב והלכו להם לאוהליהם ותובעים את הנשים ומפתים אותם, לכך נאמר ויחל העם כי העם היו המתחילין ולא בנות מואב, לכך נאמר אל בנות מואב ולא שבא להורות שישראל הלכו אליהם אבל מואב לא שלחו נשותיהם ובנותיהם אל ישראל, על כן לא נתחייבו מואב כי המתחיל בקלקלה הוא העיקר ובו תלוי החטא. אבל במדינים היה הדבר בהיפך, שאדרבה המדינים הפקירו את בנותיהם שתבעו את ישראל לונות.

(6)

"If I say: My foot slippeth, Thy mercy, O Lord, holdeth me up" (Psalms 94, 18). When Israel received the Torah, the nations of the world were envious. They said, why have they been privileged to come closer to God than all the other nations? The Holy One blessed be He silenced them by saying: Bring Me your family trees. Bring to the Lord the families of the peoples (cf. Psalms 96) the same as My children bring, as it is said: "And they declared their pedigrees after their families...". Therefore He numbered them at the beginning of the book after he gave them the commandments: "These are the commandments, which the Lord commanded Moses for the children of Israel in Mount Sinai" (Leviticus 27, 34). They merited the gift of the Torah

only on account of their pedigrees. "A garden shut up is my sister, my bride... My dove... is but one" (Song of Songs 4, 12; 6, 9). When the nations heard (of the purity of Israel's family life) they too joined in the praises. But when the Israelites came to Shittim "And the people began to commit harlotry" (Numbers 25, 1) the nations rejoiced, saying: Gone is that crown which they possessed, gone is that attribute for which they were praised. They are equal to us. When they (the Israelites) came to their downfall, the Omnipotent lifted them up, as it is said "If I say: My foot slippeth, Thy mercy, O Lord, holdeth me up". The Omnipotent smote all who committed misconduct and then restored them to their former purity... (Yalkut Shimoni)